

उक्ताशुक्तनिमित्तत्वात् द्विधा सा परि-
कीर्तिता ॥”

उक्तहेतौ यथा,—

“अनायासकृशं मध्यमशुक्तरत्ने दृशौ ।
अभूवणमनोहारि वपुर्वयसि सुभुवः ॥”

अशुक्तहेतौ यथा,—

“स एव नीलि जयति जगन्ति कुसुमायुधः ।
हरतापि तदु तस्य शुभ्राना न हतं वनम् ॥”

इति साहित्यदर्पणे १० परिच्छेदे ॥

(पालनम् । यथा, भागवते । ४ । ८ । २० ।

“यस्याङ्गिपद्मं परिचर्यविश्व-

विभावनायात्तुगुणाभिपत्तेः ॥”)

विभावरी, स्त्री, राज्ञः । इत्यमरः ॥ (यथा,
राजतरङ्गिण्याम् । ३ । २०७ ।

“प्रभातायां विभावरीं यथास्थानस्थितौ वृषः ।
आकाशं यतो मातृगुप्त इति धत्तारमादिशत् ॥”

मन्दारविद्याधरकन्या । यथा, मार्कण्डेये । ६३ ।
१४ ।

“मन्दारविद्याधरजा सखी मम विभावरी ॥”

सुमेरुत्तरस्याः पुरी । यथा, भागवते । ७ । २१ । ७ ।

“उत्तरतः सौम्या विभावरी नाम ॥”)

हरिद्रा । कुङ्कुमी । वक्रयोषितु । विवादवस्त्र-
सुखी । इति मेदिनी । २, २६६ । मौख्य-
निरतस्त्री । इति शब्दरत्नावली । मेदावृक्षः ।

इति रत्नमाला ॥

विभावसुः, पुं, (विभा प्रभा एव वसु सन्दर्भित्य)

सूर्यः । (यथा, महाभारते । १ । ८६ । ७ ।

“वह्निः कुर्वन्शस्य विभावसुसमदुतिः ॥”)

अकटवृक्षः । अग्निः । (यथा, महाभारते ।
३ । ६८ । ७ ।

“निबद्धां धूमजालेन प्रभामिव विभावसोः ॥”)

चित्रकटवृक्षः । इत्यमरः । चन्द्रः । हारमेदः ।

इति हेमचन्द्रः ॥ (वसुपुत्रविशेषः । यथा,

भागवते । ६ । ६ । १०, १६ ।

“वसवोऽष्टौ वसोः पुत्रास्तेषां नामानि मे श्रद्धः ।

द्रोणः प्राणो भुवोऽर्कोऽग्निर्होवो वास्तुर्विभा-

वसुः ।

विभावसोरसुतोवा कुण्डं रोचिषमातपम् ॥”

सुरासुरपुत्रः । यथा, तत्रैव । १० । ५६ । १२ ।

“तास्त्रोऽन्तरिक्षः अवसो विभावसुः

वसुर्नभस्वानसुवश्च सप्तमः ॥”

दशपुत्रोऽसुरविशेषः । यथा, तत्रैव । ६ । ६ । ३० ।

“त्रिभुङ्गां शुभ्रोऽरिष्टो हयग्रीवो विभावसुः ॥”)

विभावितः, चि, विचिन्तितः । विशेषेण उत्पा-

दितः । विशेषेण प्रापितः । विमिश्रयितः । इति

भाष्यभूषातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा,

शिशुपालवधे । १ । २ ।

“चयस्त्रिषामित्यवधारितं पुरा

ततः शरीरीति विभावितकृतिः ॥”)

विभाषा, स्त्री, (विकल्पत्वेन भाष्यते इति ।

भाषा + “गुरोश्च हलः ॥” ३ । १०३ । इत्यः ।

ततश्चाप् ।) विकल्पः । यथा । दयोर्विभावयो-

मैथ्ये विधिर्नित्यः । इति सुगन्धोपधाकरणम् ॥

(“नवेति विभाषा ॥” इति पाणिनिः । १ । १ । ४४ ॥)

विभिन्नः, चि, (वि + भिद् + क्तः ।) विभक्तः ।

विदीर्घः । यथा,—

“गदापरशुखड्गैश्च चक्रतोमरशायकैः ।

विभिन्ने वेदना या हि क्षुधया सापि निर्व्विताः ॥”

इति इतिहाससमुच्चयः ॥

(विघट्टितः । यथा, शिशुपालवधे । १ । ५५ ।

“विभिन्नशब्दः कलुषो भवन्मुहु-

मैदेन दन्तीव मनुष्यधर्मैः ॥”)

विभोतकः, चि, वृक्षविशेषः । वष्टेडा इति भाषा ।

तत्पर्यायः । अन्नः २ तुयः ३ कर्षपलः ४ भूत-

वासः ५ कलिद्रुमः ६ । इत्यमरः ॥ कल्पवृक्षः ७

सर्वर्षः ८ । १ त रत्नमाला ॥ तैलपलः ९

भूतावासः १० सर्वर्षकः ११ वासन्तः १२

कलिद्रुवः १३ वष्टेडुकः १४ हार्म्यः १५ विघ्नः

१६ अग्निलवः १७ कासन्नः १८ । (यथा, महा-

भारते । ३ । ६४ । ५ ।

“पियालतालखर्जूरहरौतकविभोतकैः ॥”)

अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कषा-

यत्वम् । उष्णत्वम् । कफापहत्वम् । चक्षुष्यत्वम् ।

पलितलवम् । विपाके मधुरत्वम् । तन्मज्ज-

गुणाः । हृत्वाच्छर्हो कफवातहरत्वम् । क्षु-

त्वम् । मधुरत्वम् । मदकारित्वम् । तत्तैल-

गुणाः । खादुत्वम् । हिमत्वम् । केयलत्वम् ।

गुरुत्वम् । पित्तानिलाग्निनाशित्वम् । इति

राजनिर्व्वण्टः ॥ * ॥ अपि च । अथ विभोतक-

नामानि गुणाश्च ।

“विभोतककिल्बिजः स्यादन्नः कर्षपलस्तु यः ।

कलिद्रुमो भूतवासस्तथा कलियुगालयः ॥

विभोतकं खादुपाकं कषायं कफपित्तनुत् ।

उष्णवीर्यं हिमस्यार्धं मेदनं काशनाशनम् ।

रूचं नेत्रहितं केश्यं क्षमिवैख्येनाशनम् ॥

विभोतमज्जा लट्छर्हिकफवातहरो लघुः ।

कषायो मदकषाय धात्रीमज्जापि तद्गुणाः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

अन्यथा ।

“विभोतं मेदि तीक्ष्णोष्णं वैख्यं क्षमिनाशनम् ।

चक्षुष्यं खादुपाकश्च कषायं कफपित्तनुत् ॥”

इति राजवल्लभः ॥ * ॥

अस्य कलिद्रुमत्वकारणं यथा,—

पुलक्य उवाच ।

“ततो गतेषु देवेषु ब्रह्मलोकं प्रति दिज ।

त्रैलोक्यं पालयामास बलिर्धर्मान्वितः सदा ॥

कलिच्छदा धर्मयुतं जगद्दृष्ट्वा कृतं यथा ।

ब्रह्माणं शूर्यं मेमे स्वभावस्य निषेधनात् ॥

प्रथिपत्य तमाहाय तिस्रो ब्रह्माणमोभरम् ।

मम स्वभावो बलिना नाशितो देवसत्तम ॥

तं प्राह भगवान् योगी स्वभागे जगतोऽपि हि ।

न केवलं हि भवतो हतस्तेन वलीयसा ॥

पश्चाद्य तिस्य देवेन वरुणश्च समागतम् ।

भास्वरोऽपि हि दीनत्वं प्रयातो हि वनादयेः ॥

इत्येवमुक्तो देवेन ब्रह्मणा कलिरवयः ।

दीनान् दृष्ट्वा च शक्रादीन् विभोतकवर्णं गतः ॥”

इति वामने १७ अध्यायः ॥

(अन्यथा । यथा, महाभारते ३ । ७२ अध्याये ।

“एवमुक्त्वा ददौ विद्यान्तुपगर्भं नलाय वै ।

तस्याश्च हृदयाश्च शरीरान्निहतः कलिः ॥”

“तं प्रमुमेच्छत् कुपितो निषधाधिपतिर्नलः ।

तमुवाच कलिर्भोतो वेपनानः कृताञ्जलिः ॥

कोपं संयच्छ वृपते कीर्त्तिं दास्यामि ते पराम् ॥”

“एवमुक्तो नलो राजा निषच्छत् कोपमात्मनः ।

ततो भोतः कलिः क्षिप्रं प्रविशेश विभो-

तकम् ॥”

“विभोतकश्चाप्रशस्तः संवृत्तः कलिर्ब्रह्मयात् ॥”)

विभोवयः, पुं, (विभोवयतीति । वि + भोवि +

“नन्दिन्यहिपचीति ।” ३ । १ । १३४ । इति

सुः ।) रावणधाता । इति रामायणम् ॥

(यथा, भागवते । ४ । १ । ३४ ।

“रावणः कुम्भकर्णश्च तथाप्यस्त्री विभोवयः ।

पुलहस्य गतिर्भाष्या चीनस्ततः सती सुतान् ॥”)

नलवृत्तम् । इति राजनिर्व्वण्टः ॥ भयानके चि ॥

(यथा, ऋग्वेदे । ५ । ३४ । ६ ।

“इन्द्रो त्रिष्यस्य दमिता विभोवयः ॥”

“विभोवयः भयजनकः ॥” इति तद्भाष्ये

सायणः ।)

विभोविका, स्त्री, (विभोषा + स्त्री + कन् । क्ति यां

टाप् अत इत्वच् ।) भयप्रदश्चैनम् । यथा,—

“कृत्वा शस्त्रविभोविकां कतिपयमात्रेण दौनाः

प्रजाः

मधुनो विटजल्पितेरुपहृताः सौकीमुज्जस्ते

श्लिलाः ।

विह्वोऽपि वयं परं चित्रगतां सर्गस्थिति-

आपदा-

भीशस्तुपरिचर्यया न तन्निती येरेव नारा-

ययः ॥”

इति श्रान्तिशतकम् ॥

विभुः, पुं, (वि + भू + “विश्वंभ्यो डश्चञायाम् ।”

३ । २ । १८० । इति डुः ।) प्रभुः । (यथा,

शिशुपालवधे ।

“विभुर्निभक्तावयवं पुमानिति

क्रमादहं नारद इत्यनोपि चः ॥”)

सर्वगतः । शङ्करः । (यथा, महाभारते । १३ ।

१७ । १६ ।

“जलटश्चिरवासाश्च रुद्रः सेनापतिर्विभुः ॥”)

ब्रह्मा । इति मेदिनी । भि, ७ । अर्थः । इति

त्रिकाण्डशेषः । विभुः । इति शब्दमाला ॥

(यथा, महाभारते । १३ । १७६ । १०७ ।

“विहायसगतिर्ज्योतिः सुखचिह्नसुखिभः ॥”

जीवात्मा । यथा,—

“न श्रवणक्षुब्धं द्रष्टुं देहे स्रज्ज्यतमो विभुः ।

दृश्यते चानचक्षुर्भिक्षपक्ष्चुर्भिरैव च ॥”

इति सुश्रुते शरीरस्थाने पञ्चमेऽध्याये ॥

निद्राः । अर्हन् । इति हेमचन्द्रः ॥